

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Funebralis s.r.o.**, IČO 07370083
sídlem Sovova 507/5, 186 00 Praha 8

proti

žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Štěpánská 796/44, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované z 18. 6. 2021, čj. ČOI 82503/21/O100/1000/Krč/Št

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se na soud obrátila, protože nesouhlasí s pokutou, která jí byla udělena v souvislosti s jejím podnikáním. To spočívá, zjednodušeně řečeno, ve zprostředkování pohřebních služeb. Žalobkyně se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, protože má za to, že bylo rozhodnuto nesprávně na základě špatného zjištění stavu věci žalovanou.

II. Dosavadní průběh

2. Česká obchodní inspekce, inspektorát pro Středočeský kraj a Hl. město Prahu, provedl u žalobkyně kontrolu a kontrolní nákup. Zjištěné skutečnosti sepsal správní orgán prvního stupně do protokolu o kontrole z 2. 6. 2020 ve znění dodatku z 22. 9. 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

3. Inspektorát 17. 12. 2020 oznámil žalobkyni, že s ní zahájil správní řízení ve věci podezření ze spáchání přestupků dle § 24 odst. 1 písm. a) a odst. 7 písm. k), l) a m) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, a § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).
4. Přestupku dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustila tím, že ve svých *Obchodních podmínkách* jednoznačně neinformovala o právu na odstoupení od smlouvy. Přestupku dle § 24 odst. 7 písm. l) citovaného zákona se dopustila tím, že v *Obchodních podmínkách* informovala spotřebitele o tom, že právo z vadného plnění může uplatnit na adrese provozovny, ač ji neměla. Přestupku dle § 24 odst. 7 písm. m) citovaného zákona se dopustila tím, že neposkytla spotřebiteli informace o subjektu mimosoudního řešení sporů. Přestupku dle § 24 odst. 7 písm. k) citovaného zákona se dopustila tím, že neuváděla cenu některých služeb na svých internetových stránkách funebris.cz. Přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu se dopustila tím, že nevytvořila podmínky pro výkon kontroly a neposkytla potřebnou součinnost.
5. Žalobkyně 15. 1. 2021 podala inspektorátu vysvětlení. Mimo jiné argumentovala, že k poškození spotřebitele nedošlo a že zjištěné nedostatky, se kterými souhlasila, již napravila.
6. Inspektorát vydal 17. 3. 2021 ve věci rozhodnutí čj. ČOI 39244/21/1000, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání výše uvedených přestupků a uložil jí pokutu ve výši 60 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V odůvodnění odkázal na protokol o kontrole a uvedl, že se jedná o tzv. ohrožovací přestupky, u kterých k naplnění skutkové podstaty nemusí dojít k poškození spotřebitele, ale postačuje pouhé ohrožení chráněného zájmu. Dále uvedl, že následná náprava protiprávního stavu žalobkyní nemá vliv na postih, jelikož se týká stavu minulého. Naopak, kdyby žalobkyně nápravu nesjedнала, vystavovala by se nebezpečí dalšího postihu.
7. Žalobkyně se proti rozhodnutí 1. 4. 2021 odvolala. Uvedla, že došlo k porušení základních principů správního řízení a že se státní úředníci stali nástrojem konkurenčního boje a zneužili veřejnou moc. Pokutu považuje za nespravedlivě vysokou, neboť pro ni má likvidační charakter.
8. Inspektorát následně vyzval žalobkyni k předložení dokladů osvědčujících její současnou ekonomickou situaci. Na to žalobkyně reagovala zasláním výkazu zisku a ztráty k 31. 12. 2019 – účelové členění a vybranými údaji z výkazu zisku a ztráty k 31. 12. 2020 – druhové členění.
9. Žalovaná napadeným rozhodnutím změnila rozhodnutí inspektorátu tak, že vypustila přestupek dle kontrolního řádu, uloženou pokutu snížila na 50 000 Kč a prodloužila lhůtu splatnosti pokuty a nákladů řízení. Ve zbytku rozhodnutí potvrdila a odvolání zamítla. Neshledala, že by došlo k porušení základních principů správního řízení. Došla však k závěru, že žalobkyně nespáchala přestupek dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, a proto uvedený skutek z příslušné části výroku rozhodnutí vypustila. K výši pokuty uvedla, že pro žalobkyni není likvidační a že má prostředky, kterých může využít k obstarání financí na zaplacení pokuty.

III. Žalobní argumentace

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

10. Žalobkyně je přesvědčená, že žalovaná vůči ní postupovala podjatě, šikanózně a účelově a porušila základní zásady správního řízení. Namítá, že žalovaná rozhodla nezákonně, a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil v plném rozsahu, případně aby zrušil výrok o výši pokuty.
11. Žalobkyně v žalobě formulovala v zásadě tři žalobní body. V prvním bodě popisuje porušení základních principů správního řízení. Ve druhém bodě rozporuje spáchání jednotlivých přestupků. Ve třetím napadá výši pokuty pro její likvidační charakter.
12. Žalobkyně uvádí, že žalovaná porušila základní principy správního řízení. Zásadu legality tím, že místo ochrany spotřebitele hájila zájmy konkurenčního subjektu. Zásadu ochrany práv nabytých v dobré víře tím, že zasahovala více, než bylo nezbytné, neboť se stala nástrojem konkurenčního boje. Podnět ke kontrole byl podán i jiným orgánům veřejné moci, které žádná porušení neshledaly. Zásadu materiální pravdy tím, že nezjistila spolehlivě skutkový stav, ani základní právní skutečnosti a nerozlišuje mezi poskytováním a zprostředkováním služeb. Zásadu poučovací tím, že žalobkyni neupozornila na chybějící větu v *Obchodních podmínkách*. Zásadu rychlosti a hospodárnosti tím, že rozhodnutí vydala až po 20 měsících. Zásadu rovnosti a nestrannosti tím, že se úředníci chovali arogantně, vyvolávali atmosféru tlaku a snažili se způsobit maximální škodu. Zásadu *ultima ratio* tím, že ihned přistoupila k represí, která by měla být až druhořadou.
13. Ve druhém bodě se žalobkyně vypořádává s jednotlivými přestupky. Nesouhlasí s tím, že by se dopustila nekalé obchodní praktiky a namítá, že žalovaná nedostatečně specifikovala, jaké ustanovení *Obchodních podmínek* bylo zavádějící. Ustanovení § 1924 a § 2106 odst. 2 (v žalobě chybně uveden jako § 2016) zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, neuvádí informační povinnost. Zřízení provozovny není povinné a žalobkyně namítá, že eventuální reklamace se uplatní u zprostředkované pohřební služby v provozovně a ne u ní jako u zprostředkovatele. Žalovaná porušila § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tím, že nezastavil řízení, přestože věděla, že došlo k vydání pravomocného rozhodnutí jiným správním orgánem. Namítá, že se na ní jako na zprostředkovatele povinnost uvedení zdroje mimosoudního řešení sporů nevztahuje. Prohlašuje, že uvádí plně transparentní ceny za poskytované služby.
14. V třetím bodu uvedla, že by soud měl alespoň zrušit výrok napadeného rozhodnutí o pokutě. Žalobkyně odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) z 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, z něhož citovala. Dále odkázala na rozsudky zdejšího soudu a rozsudek Krajského soudu v Ostravě z 2. 3. 2016, čj. 65 Ad 13/2014-50. Uvedla, že výše pokuty mnohonásobně přesahuje průměrnou výši a modus udělovaných pokut, a žalovaná tak jednala viditelně podjatě a účelově. Žalovaná navíc žalobkyni nepoučila o možnosti podat správní žalobu.

IV. Vyjádření žalované

15. Žalovaná s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí.
16. Postup správních orgánů nebyl podjatý, šikanózní či účelový. Fakt, že podnět k zahájení kontroly podal konkurenční subjekt, je nepodstatný. K zahájení řízení je třeba, aby bylo během kontroly zjištěno vadné jednání subjektu, které lze kvalifikovat jako porušení povinnosti kontrolované osoby. Správní orgán pak postupuje z úřední povinnosti. K posouzení a kvalifikaci zjištěného žalobkynina jednání není podstatné, že jiné orgány

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

veřejné moci pochybení neshledaly, ale pouze věcná příslušnost žalované k řízení. Správní řízení bylo zahájeno 8. 12. 2020 a rozhodnutí ve věci vydal orgán v prvním stupni 17. 3. 2021, nešlo tedy o 20 měsíců, jak tvrdí žalobkyně. Žalovaná jak při kontrole, tak i během správního řízení postupovala v souladu s příslušnými právními předpisy.

17. K jednotlivým přestupkům žalovaná odkázala na odůvodnění rozhodnutí v obou instancích, kde jsou přestupky detailně popsány a právně kvalifikovány. Žalovaná neporušila § 66 odst. 2 správního řádu, jelikož v řízení nenastala žádná ze situací, která by vyžadovala zastavení řízení.
18. Žalovaná je přesvědčena, že výše uložené pokuty je adekvátní. Údaje doložené žalobkyní nepotvrzují, že by pro ni částka byla likvidační. V žalobě uvedené údaje o ukládaných pokutách jsou nepodložené a irelevantní. Žalovaná nemá povinnost uvádět poučení o možnosti podání správní žaloby. Povinná je pouze poučit o možnosti odvolání, což učinila.
19. Žaloba neobsahuje dle žalované žádné nové skutečnosti či argumenty, které by byly relevantní pro revizi napadeného rozhodnutí. To je postaveno na zjištění všech rozhodných skutečností, shromáždění potřebných důkazů a správně vyhodnoceném skutkovém stavu.

V. Posouzení soudem

20. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
21. Žalobkyně se k jednání nedostavila, ač ji soud řádně předvolal (čl. 56 soudního spisu). Soud proto jednal v její nepřítomnosti dle § 49 odst. 3 s. ř. s., neboť neshledal žádné důležité důvody pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s.
22. Žalovaná na jednání setrvala na své písemné argumentaci.
23. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
24. Žalobu podala řádně a včas osoba k tomu oprávněná.
25. Žaloba není důvodná.
26. Žalobkyně namítla, že žalovaná porušila základní zásady správního řízení, přičemž vždy stručně uvedla, v čem toto porušení spočívá. Formulací žalobních námitek žalobkyně předurčila obecnost a podrobnost, s níž je soud vypořádá. Soud totiž nemůže za žalobkyni její argumentaci domýšlet či vybírat ze zjištěného skutkového stavu to, co její argumentaci podporuje (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS z 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32).
27. K porušení základních zásad nedošlo, přičemž k jednotlivým zásadám lze uvést následující. K zásadě **legality**: Žalovaná se nestala nástrojem konkurenčního boje a žalobkyně ani neuvádí, proč má za to, že žalovaný namísto plnění svých povinností hájil zájmy konkurenčního subjektu. Samotná skutečnost, že podnět k prověření žalobkynina podnikání podal soukromoprávní subjekt, není podstatná. K zásadě **ochrany práv nabytých v dobré víře**: žalovaná může zahájit kontrolu z jakéhokoli podnětu. Zásadní je věcná

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

příslušnost žalované ke správnímu řízení a ne rozhodnutí jiných orgánů veřejné moci. Žalobkyně nijak nespecifikovala rozhodnutí jiných státních institucí, která by měla mít na posuzovanou věc vliv. Tato rozhodnutí neoznačila ani v žalobě. K zásadě **materiální pravdy**: Žalovaná dostatečně zjistila stav věci bez důvodných pochybností. Není podstatné, že žalobkyně je zprostředkovatelkou služeb, nikoliv jejich přímým poskytovatelem. Dle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele je *prodávajícím podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby* a dle písm. g) tohoto ustanovení je *službou jakákoliv podnikatelská činnost, která je určena k nabídce spotřebiteli, včetně práv a závazků s touto činností souvisejících*. Takto široké definici odpovídá nejen přímý poskytovatel služby, ale též ten, kdo nabízí službu zprostředkování koncové služby (srov. shodný závěr v rozsudku NSS z 11. 1. 2018, čj. 5 As 298/2016-52, bod 25, a obecně též rozsudek Krajského soudu v Brně z 1. 2. 2019, čj. 62 A 164/2017-49, č. 3892/2019 Sb. NSS). K zásadě **služby veřejnosti**: žalovaná poskytla žalobkyni vždy dostatečný prostor k vyjádření se ke zjištěním, které provedla během kontroly, než zahájila správní řízení. Poučovací povinnost správního orgánu nelze zaměňovat s právem účastníků na poskytování právních rad, jak činí žalobkyně (srov. rozsudky NSS z 13. 10. 2010, čj. 1 As 51/2010-214, č. 2235/2011 Sb. NSS, bod 55, a z 14. 10. 2010, čj. 5 As 1/2010-76). Správní orgány neměly povinnost umožnit žalobkyni beztestně napravit porušení svých povinností. Soudu není zřejmé, z čeho žalobkyně dovozuje, že „*vzhledem k charakteru nabízené služby je názor žalovaného prakticky neproveditelný, tudíž nicotný*“. K zásadě **rychlosti a hospodárnosti**: Tvrzení žalobkyně o vydání rozhodnutí ve věci po 20 měsících neodpovídá skutečnosti. Navíc by ani případná nečinnost či průtahy při rozhodování neměly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudky NSS z 30. 10. 2003, čj. 6 A 171/2002, z 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS, a z 3. 6. 2020, čj. 10 Azs 374/2019-33). K zásadě **rovnosti a nestrannosti**: Tvrzení žalobkyně o arogantním a provokativním přístupu úředníků není ničím podloženo a zůstalo neprokázané. K zásadě **ultima ratio**: zásada subsidiarity trestní represe byla použita, jelikož věc byla posuzována primárně podle zákona o ochraně spotřebitele, nikoliv dle předpisů trestního práva.

28. Námitky týkající se porušení základních zásad nejsou důvodné.

29. Soud dále posoudil žalobkyniny námitky vůči jednotlivým spáchaným přestupkům.

30. Přestupek dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele spočívá v **porušení zákazu používání nekalých obchodních praktik** dle § 4 odst. 3 a 4 a § 5a odst. 2 téhož zákona. Žalovaná dle tvrzení žalobkyně dostatečně neprokázala, jaké tvrzení považovala za vadné. V napadeném rozhodnutí však žalovaná přesně poukazuje na špatnou a zavádějící formulaci ustanovení *Obchodních podmínek* a konkrétně označuje jejich čl. 1.26 a 1.27. Jejich textace si protirečí, v důsledku čehož nejsou zřejmé podmínky pro odstoupení od smlouvy. Informace o právu odstoupit od smlouvy považuje soud ve shodě se správními orgány za podstatnou informaci pro rozhodnutí ohledně koupě ve smyslu § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. To, že žalobkyně následně vysvětlila správnímu orgánu rozdíl mezi oběma články, není podstatný. Rozhodná je textace samotných obchodních podmínek, z nichž vysvětlení žalobkyně nijak neplynulo.

31. Přestupek dle § 24 odst. 7 písm. l) zákona o ochraně spotřebitele spočívá v **neinformování spotřebitele o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění reklamace**. Toho se žalobkyně dopustila mj. tím, že v čl. 1.36 *Obchodních podmínek* uvedla, že reklamaci může spotřebitel

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

uplatnit na adrese žalobkyniny provozovny. Tu však v rozhodné době neměla. Žalobkyně sice správně poukazuje na absenci povinnosti zřídit provozovnu, což je svobodnou volbou každého podnikatele. S nezřízenou provozovnou však nemůže odkazovat spotřebitele v rámci řešení reklamace na tuto neexistující provozovnu.

32. Žalobkyně neinformovala spotřebitele o uplatnění reklamace ve smyslu § 1924 a § 2106 odst. 2 občanského zákoníku. Pokud žalobkyně poukazuje na to, že uvedená ustanovení občanského zákoníku neobsahují informační povinnost, přehlíží to, co jí správní orgány opakovaně vysvětlily – informační povinnost vyplývá výslovně z § 13 zákona o ochraně spotřebitele. Ten se na žalobkyni, která dle svých tvrzení poskytuje zprostředkovatelské služby, vztahuje (viz výše bod 27).
33. Přestupek dle § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele spočívá v **poskytování informací o ceně v rozporu s § 12 téhož zákona**. Žalobkyně na svých internetových stránkách neměla uvedenou informaci o ceně za uložení urny v depozitáři po dobu delší než jeden měsíc a informace o cenách za další nabízené časově omezené služby. Toto pochybení vyplývá z obsahu správního spisu a navíc ho žalobkyně (stejně jako všechna ostatní) ve správním řízení přiznala a uvedla, že je do budoucna napravila. Její strohé žalobní tvrzení, že splnila všechny své povinnosti dle zákona o ochraně spotřebitele, není pravdivé.
34. Žalobkyně spáchala též přestupek dle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, neboť **neposkytla spotřebiteli informaci dle § 14 odst. 1 téhož zákona**. Tato povinnost tíží též žalobkyni jako zprostředkovatelku služeb (opět viz výše bod 27).
35. Žalobkyně v žalobě brojila i proti přestupku dle kontrolního řádu. Přehlédla však, že tento přestupek na základě jejího odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím vypustil, neboť dospěl k závěru, že ho žalobkyně nespáchala. Její argumentace se proto s napadeným rozhodnutím míjí.
36. Námitky vůči jednotlivým přestupkům jsou nedůvodné.
37. Poslední žalobní bod se týká výše uložené pokuty. Soud pokutu považuje za adekvátní ve vztahu k závažnosti spáchaných přestupků a všem skutkovým okolnostem.
38. Dle již citovaného usnesení rozšířeného senátu NSS čj. 1 As 9/2008-133, na které se žalobkyně odvolávala, platí, že: *„Správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neurvádí“*.
39. Správní orgány svým povinností ve vztahu k výši pokuty dostály. Za přestupky spáchané žalobkyní mohly správní orgány uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč [§ 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele]. Jednalo se zároveň o vícečinný souběh a uložená sankce je tak úhrnným správním trestem (§ 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), přičemž spáchání více přestupků je přítěžující okolností [§ 40 písm. b) posledně citovaného zákona]. Za takové situace je uložena pokuta ve výši 50 000 Kč na zcela spodní hranici (jedná se o 1 % z maximální možné výše).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

40. Taková pokuta zpravidla nebude mít likvidační charakter. Za likvidační je totiž třeba považovat jen: „*sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží*“ (bod 27 již citovaného usnesení NSS čj. 1 As 9/2008-133). O takto drakonickou pokutu se v posuzované věci rozhodně nejedná.
41. Žalobkyně bez bližší argumentace odkázala na několik dalších rozsudků krajských soudů. Z nich nevyplývá pro posuzovanou věc nic podstatného, soud se jimi proto výslovně nezabýval.
42. Žalobkyně poukazovala na to, že její obrat v době zahájení správního řízení byl 1 800 Kč. Argumentace žalované žalobkyniným obratem je dle žalobkyně: „*mimo jakoukoli elementární finanční a provozní gramotnost*“. S tím nelze souhlasit. Jak totiž vyplývá z judikatury NSS: „*V případě ukládání sankce a posuzování jejího likvidačního charakteru na obchodní společnost nelze vycházet pouze a jen ze samotného zisku, nýbrž též z dalších skutečností, jako je např. obrat společnosti a její obchodní aktivita, které pomáhají vytvořit si bližší představu o ekonomické síle subjektu*“ (rozsudek ze 14. 8. 2014, čj. 10 Ads 140/2014-58, bod 28).
43. Správní orgány postupovaly správně, pokud přihlédly k obratu žalobkyně. Pokutu totiž není nutné hradit jen z čistého zisku, lze ho jistě krýt i úvěrovými či jinými finančními produkty.
44. Žalobkyně dále tvrdila, že se uložená pokuta vymyká průměru a modu všech uložených pokut za posledních 7 let. K tomu soud pouze stručně uvádí dvě poznámky. Zaprvé – žalobkyně svá tvrzení o uložených pokutách nijak nedoložila. Zadruhé – modus ani průměr všech uložených pokut na všech úsecích působnosti žalované bez zohlednění konkrétních skutkových okolností a přestupků nemůže být důvodem pro nezákonnou výši pokuty, kterou správní orgán uložil v konkrétním případě.
45. Soud proto uzavírá, že pokuta byla uložena v zákonné výši a z ničeho nevyplývá, že by měla mít pro žalobkyni likvidační charakter. Ani tyto námitky proto nejsou důvodné.
46. Na závěr soud pouze stručně uvádí, že žalovaná neměla povinnost poučit žalobkyni o možnosti podat správní žalobu. Navíc není zřejmé, jak by tím měla zasáhnout do jejích práv, neboť žalobkyně proti rozhodnutí podala včasnou žalobu.

VI. Závěr a náklady řízení

47. Žaloba není důvodná, proto ji soud výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
48. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná byla ve věci plně úspěšná, avšak nevznikly jí žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. listopadu 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.